

Σοφίας Λασκαρίδου

“Ισπανίς χορεύτρια”

Σοφίας Λασκαρίδου

Εἰς τὸ καλλωπιστήριον

σεώς των ὥρισεν ὅτι τὰ χειρόγραφά του αὐτὰ, δεκαεπτά τὸν ἀριθμὸν, δὲν δύνανται νὰ πωληθοῦν εἰς τιμὴν μικροτέραν τῶν πεντήκοντα χιλιαδῶν.

“Ο Δ’ Ἀννούντσο, ἄσχυμος τὸν μορφὴν, φαλακρὸς τελείως καὶ μὲνα μουστάκι ψωριασμένο μικρούτσικο, κακοσπαρμένο, εἶνε μανιώδης σπόρτσιαν καὶ μεκλαμαδόρος. Αὐτὰ τὰ ἐλαττώματά του βεβαίως δὲν θίγουν, οὔτε ζημιώνονται διολουτὴν ἀξίαν του ὡς συγγραφέως. Καὶ ἐνῷ κανεὶς εἰς τὴν Ἰταλίαν δὲν χωνεύει τὸν Δ’ Ἀννούντσο

ώ; ἀνθρωπὸν, δὲν ὑπάρχει κανεὶς ποῦ νὰ μὴ τὸν θαυμάζῃ ὡς συγγραφέα, ὡς ποιητήν, ὡς μυθιστοριγράφον, ὡς δραματουργὸν.

“Αλλο συγγραφέυς, ἄλλο ἀνθρωπος.

‘Ως ἀνθρωπὸς στερεῖται χαρακτῆρος. Ω; οίκογενειάρχης εἶνε ἐλεεινός. Συνεζεύχθη μίαν κόρην τῆς μεγαλειτέρας Ρωμαϊκῆς ἀριστοκρατίας—ἔνας χωριάτης ὀπλοῦς αὐτὸς ἀπὸ τὸ Ἀμπρούντση—καὶ ὅμως ἡ εὐγενὴς νεᾶνις δὲν μπόρεσε νὰ ζήσῃ ἐπὶ πολὺ μαζί του. Καὶ ἡναγκάσθη νὰ ζητήσῃ